

SABINE is een variant van SABINA

----- door Dries van den Akker s.j. (zie ook: www.heiligen-3s.nl)

Betekenis

Latijnse naam: 'Sabijnse', 'behorend tot de stam of het volk van Sabijnen'.

De Sabijnen woonden in het gebergte in het midden van Italië ter hoogte van Rome. Beroemd is het verhaal van de Sabijnse maagdenroof. Het speelt zich af in de 8e eeuw vóór Christus en vertelt hoe Romulus, de stichter van de stad Rome, het aantal burgers van Rome vergrootte door een asiel te bouwen voor vreemdelingen. Maar dit waren enkel mannen. De vrouwen kregen zij door bij de naburige Sabijnen meisjes te roven. Ze trouwden ermee, kregen er kinderen bij en zo droegen zij zorg voor de toekomst van stad Rome.

*

Halverwege de 20e eeuw kwam de naam steeds meer in gebruik. In het Duitse taalgebied stond Sabine in 1957: 2e te Flensburg; in 1958 zelfs 1e; in 1959: 1e te Berlijn; in 1962/63: 2e te Flensburg en 3e te Darmstadt; in 1965/66: 1e te Berlijn, 2e te München en Stuttgart, 3e te Flensburg, 4e te Keulen en Saarbrücken; in 1967: 2e te Celle en Linz, 4e te Berlijn; in 1970 stond Sabine gerekend over de hele toenmalige West-Duitse Bondsrepubliek op de 2e plaats; in 1973 nog 18e te Hamburg. In vergelijking daarmee: in 1903 droegen slechts 2 van de ruim 20.000 Berlijnse schoolmeisjes de naam Sabine.

*

Sabina van Vindena, Rome, Italië; martelares; † **126 of 127**.

Feest 29 augustus & 3 september (tezamen met Serapia: dag van de inwijding van de Santa-Sabina-kerk te Rome). Op 3 september van het jaar 430 werd ter ere van haar een kerk gebouwd op de Aventijnse heuvel te Rome. Hij staat waarschijnlijk op de plaats van haar woonhuis, dat zij als kerkje had laten inrichten. Er zijn nauwelijks historisch betrouwbare feiten over haar bekend. Weliswaar zijn er van haar marteldood akten bewaard gebleven, maar geschiedkundigen nemen aan dat ze op legende berusten.

Sabina was een dochter van een zekere Herodes en huwde met Valentinus, een Romeins krijgsman, die in hoog aanzien stond. Vandaar dat Sabina een luxueuze levensstaat kon voeren. Met één van haar slavinnen had ze zoets als vriendschap gesloten. Zij zou een ommekeer brengen in haar leven. Het meisje heette Serapia en was christin. Zij leefde consequent overeenkomst haar geloofsovertuiging en dat maakte indruk op vrouwe Sabina. Alles wat haar werd opgedragen voerde zij uit met grote nauwkeurigheid en aandacht, al waren het de moeilijkste dingen, en behield daarbij een opgewektheid die anderen jaloers maakten. Pesterijen verdroeg zij met grote gelijkmoedigheid, onderging onrechtvaardige behandelingen zonder zich te beklagen en scheen juist het meeste te houden van diegenen die haar het slechtste behandelden.

Dit gedrag trok de aandacht van Sabina. Zij was nieuwsgierig naar het geheim van Serapia. Ze vroeg er dus naar. Sabina was diep getroffen door de schoonheid en waardigheid van alles wat haar slavinnetje vertelde. Zoets had ze nog nooit gehoord, er zelfs geen enkele vermoeden van gehad dat zoets kon bestaan. Vanaf dat moment wilde ze niets liever dan christen worden. Tenslotte was Serapia niet langer haar slavin, maar haar zuster in Christus. Toen er christenvervolgingen uitbraken, werd Serapia gearresteerd. Sabina week niet van haar zijde en liet zich ook gevangen nemen. Beiden stierven uiteindelijk de marteldood.

*

Zij is één der patroons van de stad Rome; daarnaast van de huisvrouwen en van kinderen, die moeilijk leren lopen. Haar voorspraak wordt ingeroepen tegen regen en bloedvloeiing.

*

Sabina van Caestre, Frankrijk; maagd & martelares; † **819**.

Feest 8 december.

Naar het heet was zij een prinses van Engelse of Schotse afkomst. Met haar twee gezellen Edith en Elfriede kwam zij door Noord-Frankrijk. De legende verhaalt dat ze op de vlucht waren voor thuis: zij wilden hun leven wijden aan Christus en konden daarom niet instemmen met het huwelijk dat hun ouders thuis voor hen geregeld hadden, ook al ging het om prinses van den bloede. Zij werden in de bossen nabij Arras achterhaald en door hun beoogde echtgenoten omgebracht. Tot op de dag van vandaag staat er te Caestre een kapelletje, waar hun nagedachtenis in ere wordt gehouden.

Bij de afbeeldingen die hun verhaal weergeven staat in versvorm te lezen:

*"Dwalend in een vreemd land en grotelijks verlegen,
Een werkmans in een bosch aenwees aan hun de wegen
Zij voorderden hun weg voorzigtig en benouwd
Dry moordenaars volgden hun temidden in het woud."*